

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Słowacja

Artykuł 17 - Informacje publicznie udostępniane

1. Rodzaje obowiązków/zakazów nakładanych w ramach środka ochrony (treść środka ochrony):

a) Środek pilny można nałożyć na podstawie [kodeksu postępowania cywilnego](#) (art. 324 i nast.). W ramach środka pilnego na stronę można nałożyć na przykład:

(i) nakaz tymczasowego powstrzymania się od wejścia do domu lub mieszkania, w którym zamieszkuje osoba, o stosowanie przemocy wobec której strona objęta środkiem pilnym jest w uzasadniony sposób podejrzana; zakaz wejścia lub możliwość wejścia wyłącznie w ograniczonym zakresie do domu lub mieszkania, miejsca pracy lub innego miejsca, w którym mieszka lub zwykle przebywa lub które regularnie odwiedza osoba, której integralność cielesna lub psychiczna jest zagrożona z powodu zachowania strony; całkowity lub częściowy zakaz kontaktowania się (na piśmie, telefonicznie, drogą elektroniczną lub za pośrednictwem innych środków) z osobą, której integralność cielesna lub psychiczna może być zagrożona z powodu takiego zachowania; zakaz zbliżania się lub ograniczoną możliwość zbliżania się wyłącznie na określonej odległości do osoby, której integralność cielesna lub psychiczna może być zagrożona z powodu zachowania strony;

(ii) w art. 325 ust. 2 lit. e)–h) kodeksu postępowania cywilnego podano przykłady najczęściej występujących rodzajów środków pilnych. Oznacza to, że wykaz środków pilnych w ustawie nie jest wyczerpujący oraz że sąd może nałożyć inne rodzaje takich środków. Sąd może zatem nałożyć środki pilne podobne do środków przewidzianych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 606/2013 w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych, a także wszelkie inne środki, które uzna za niezbędne i odpowiednie.

b) Na podstawie przepisów [ustawy o policji](#) policja może na przykład nakazać osobie:

(i) powstrzymanie się od wchodzenia do określonych miejsc lub przebywania w tych miejscach lub może wymagać od tej osoby przebywania w określonym miejscu (art. 27). Czas obowiązywania tego obowiązku nie może przekraczać niezbędnego czasu (co oznacza wyłącznie czas bezwzględnie konieczny);

(ii) opuszczenie wspólnego mieszkania (art. 27a). Ustawa o policji zezwala funkcjonariuszom policji na nakazanie osobie opuszczenia mieszkania, domu lub innych pomieszczeń zajmowanych wspólnie z osobą narażoną na ryzyko oraz oddalenia się z bezpośredniego sąsiedztwa tego miejsca (wspólnego mieszkania), jeżeli okoliczności faktyczne wskazują, że osoba ta może dokonać ataku na życie, zdrowie lub wolność osoby zagrożonej lub szczególnie poważnego ataku na godność ludzką tej osoby, zwłaszcza w świetle wcześniejszych tego rodzaju ataków. Nakaz opuszczenia wspólnego mieszkania obejmuje zakaz ponownego wejścia osoby, której dotyczy nakaz, do wspólnego mieszkania przez okres 10 dni od chwili otrzymania nakazu jego opuszczenia. Funkcjonariusz policji może wydać nakaz opuszczenia wspólnego mieszkania nawet pod nieobecność osoby, której nakaz ten dotyczy. W okresie obowiązywania nakazu opuszczenia wspólnego mieszkania osoba, której dotyczy nakaz, nie może zbliżać się do osoby zagrożonej na odległość mniejszą niż 10 metrów.

2. Charakter organu zarządzającego zastosowanie środka:

a) Wstępne postanowienie wydaje organ sądowy (sąd cywilny).

b) Nakaz opuszczenia wspólnego mieszkania wydaje organ administracji. Uwaga: organ administracji nie jest organem gwarantującym bezstronność ani prawo wszystkich stron do bycia wysłuchanymi. Nakazów opuszczenia wspólnego mieszkania nie można zaskarżyć ani nie podlegają one kontroli przez organ sądowy.

3. Maksymalny dopuszczalny czas obowiązywania środka:

a) Środki pilne co do zasady nie podlegają ograniczeniom czasowym. Zgodnie z art. 330 ust. 1 i 336 ust. 1 zdanie pierwsze kodeksu postępowania cywilnego sąd może jednak ograniczyć czas obowiązywania postanowienia. Środek pilny należy uchylić, jeżeli osoba objęta ochroną nie podejmie czynności w celu uzyskania orzeczenia co do istoty sprawy (nie wniesie pozwu), w przypadku odrzucenia lub oddalenia wniosku o wydanie orzeczenia co do istoty sprawy, w przypadku odrzucenia lub oddalenia pozwu lub w przypadku umorzenia postępowania głównego (art. 336 ust. 3 i 4 kodeksu postępowania cywilnego). Środek taki należy również uchylić z chwilą uwzględnienia przez sąd powództwa w postępowaniu głównym (art. 337 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego).

b) Czas obowiązywania jest ograniczony: czas bezwzględnie konieczny oznacza 48 godzin w przypadku zatrzymania i 10 dni w przypadku nakazu opuszczenia wspólnego mieszkania. Policja może jednak przedłużyć skutki nakazu opuszczenia wspólnego mieszkania poprzez zastosowanie środka pilnego (zob. poniżej). Nakaz opuszczenia wspólnego mieszkania uchyla się z chwilą wydania środka pilnego lub oddalenia powództwa przez sąd cywilny.

4. Krajowy system egzekwowania na potrzeby wdrażania środków ochrony:

a) W stosownych przypadkach środek pilny można wdrożyć niezwłocznie po doręczeniu go podejrzanemu. Wykonanie postanowienia wymaga udziału komornika. Komornik może nałożyć grzywnę na osobę, co do której zachodzi podejrzenie, że nie zastosowała się do środka tymczasowego (§ 192 [kodeksu postępowania egzekucyjnego](#)).

b) Policja może użyć siły, aby pokonać opór osoby agresywnej i usunąć ją ze wspólnego mieszkania (art. 51 ustawy o policji) lub w celu wykonania innych nakazów policji mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa osób.

5. Sankcje w przypadku niezastosowania się do środka:

a) W przypadku niezastosowania się do środka pilnego podejrzany podlega karze pozbawienia wolności w wymiarze od roku do lat pięciu (§ 349 [kodeksu karnego](#)). Należy jednak udowodnić zamiar popełnienia czynu zabronionego (naruszenie obowiązku nałożonego środkiem ochrony). Zob. odpowiedź na pytanie 4 lit. a).

b) Zob. odpowiedź na pytanie 4 lit. b)

Artykuł 18 lit. a)(i) - organy, które są właściwe do wydawania środków ochrony i do wydawania zaświadczeń zgodnie z art. 5

Organami właściwymi do zarządzania środkami ochrony w Republice Słowackiej są wszystkie sądy rejonowe. Wszystkie sądy rejonowe są właściwe w takim samym stopniu do wydawania zaświadczeń zgodnie z art. 5 rozporządzenia.

Artykuł 18 lit. a)(ii) - organy, przed którymi należy powoływać się na środek ochrony wydany w innym państwie członkowskim lub które są właściwe do wykonania takiego środka

Środki ochrony wydane w innym państwie członkowskim należy przedłożyć w **Sądzie Rejonowym Bratysława III**. Organami właściwymi do wykonania takich środków są **policja i komornicy**.

Artykuł 18 lit. a)(iii) - organy, które są właściwe w sprawie dostosowania środków ochrony zgodnie z art. 11 ust. 1

Organem właściwym w sprawie dostosowania środków ochrony zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia jest Sąd Rejonowy Bratysława III.

Artykuł 18 lit. a)(iv) - sądy, do których należy wystąpić z wnioskiem o odmowę uznania oraz, w stosownych przypadkach, o odmowę wykonania, zgodnie z art. 13;

Wnioski o odmowę uznania lub o odmowę wykonania należy składać do **Sądu Rejonowego Bratysława III**.

Artykuł 18 lit. b) - język lub języki akceptowane w tłumaczeniach, o których mowa w art. 16 ust. 1

Językami akceptowanymi są **język słowacki i język czeski**.

Ostatnia aktualizacja: 31/05/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.